

som en venskabelig Henvendelse til Regeringen om at tage hele dette Spørgsmaal op til Undersøgelse og saa søge at være færdig til den kommende Finanslovsforelæggelse. Det glæder mig, for saa har jeg for saa vidt ikke taget fejl. Jeg ønsker gerne, at bedømme mine Medmenneskers Handlinger og Ord saaledes, at de er udsprunget af de bedste, ærligste og nobleste Hensigter, og ud fra denne Betragtning tænkte jeg mig egentlig, da jeg gik til dette Møde, Muligheden af, at der skulde kunne opnaas Enighed om denne Udtalelse. Det er der dog efter det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser ikke saa megen Udsigt til. Jeg vil imidlertid oppebie selve Afstemningen, før jeg opgiver Haabet.

Der er, som det ærede Medlem omtalte, og som det ogsaa viser sig paa ærede Medlemmers Bord, stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem Hr. Rode og mig, henholdsvis paa det radikale Venstres og Socialdemokratiets Vegne, og Forslagets Indhold kendes, jeg behøver ikke nærmere at citere det. Det er stillet, fordi vi er af den Opfattelse, at da Erhvervslivet paa forskellig Vis er under et Tryk, endog et meget stærkt Tryk, saa maa Hensynet hertil og Trangen til fra Rigsdagens Side at søge dette Tryk lettet saa meget som muligt være saa stor, at Hensynet til det uproductive Militærvæsen maa træde i Baggrunden, og det maa i øvrigt nationalekonomisk set betragtes som en dobbelt Vinding at gaa netop den Vej, at Bevillinger, der ikke anvendes til værdiskabende Formaal, søges sparet og i Stedet for anvendt til at støtte Produktionslivet, Erhvervslivet, der for Tiden trænger haardt til en Haandsrækning. Jeg har vel hørt enkelte — heldigvis ikke saa stærkt understreget af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og det glæder mig — være af den Mening, at det er de sociale Budgetter, det først og fremmest gælder, det er dér, der skal foretages en yderligere Nedskæring. Men jeg har, naar jeg har set og hørt dette, tænkt mig, at det maa være fra mere uansvarlig Side, saadanne Tanker fremsættes, og til de paagældendes Undskyldning kan man vel tænke sig, at denne Tanke ikke er blevet grundigt overvejet, før de har fremsat den, thi man kan ikke for Alvor tro, at man vil nedskære paa Bevillinger, der er tiltænkt økonomisk hjælpeløse

Mennesker, der i Forvejen kun faar en knapt tilmaalt Støtte. En Nedskæring dér vilde berede baade Sorg og Ulykker blandt Titusinder af Mennesker i vort Land. Og paa samme Tid vil man opretholde Bevillinger, hvis Nedskæring ikke vil volde mindste Sorg nogetsteds, da der ikke vil ske nogen som helst Forringelse i noget Menneskes økonomiske Stilling, hvis Pengene anvendes paa en anden og bedre Maade end oprindeligt tænkt.

Saaledes ser vi, der har stillet Ændringsforslaget, paa Spørgsmaalet Besparelser, og vi er sikre paa, at langt den største Del af det danske Folk er enig med os heri. Jeg vil altsaa indtil videre dog endnu tro og haabe, at Venstre efter nøjere Overvejelse maaske vil slutte sig til dette Ændringsforslag. Helst saa jeg naturligvis en enstemmig Tilslutning til Tanken i dette høje Ting, men det er vel sagtens ganske haabløst at appellere til de Konservative. De militære Spørgsmaal øver jo paa dette Parti en underlig magisk Indflydelse, hvorved Partiet stivner i dette ene, at paa det militære Alter skal alt ofres, hvad der bliver krævet, ja, helst lidt mere, selv om der i aldrig saa høj Grad er den haardeste Brug for Pengemidlerne til andre og mere produktive Formaal. Om der nu skulde være opstaaet en Smule Bevægelighed i det konservative Parti, det ved jeg ikke, det er jo muligt. Jeg vil haabe det.

Men selv om vi nu peger paa et bestemt Budget, hvor vi mener, at der uden Skade for nogen eller noget kan foretages Nedskæringer — det ligger umiddelbart og bedst for, og vi finder, at en Nedskæring dér vil gøre mindst Skade —, saa har vi intet imod, at der af Regeringen foretages en nøje Gennemgang af samtlige Budgetter. Vi er ganske klare over, at der ikke fra Ministrenes Side ødsles, men der kunde maaske ved en saadan nøjere Gennemgang hist og her findes noget, der kunde spares. Med mit nøje Kendskab til den højtærede Finansminister tror jeg ikke, der vil komme saa stort et Udbytte deraf. Jeg tror, at den højtærede Finansminister har holdt igen i saa høj en Grad, som han paa nogen Maade har fundet det forsvarligt, blot for at faa den Balance, der var nødvendig. Men vi kan, som sagt, intet have imod, at en saadan Gennemgang finder Sted, og